

Vyjádření školitele

JUDr. Jiří HOCH:

Doktorská disertační práce

Veřejnoprávní omezení vlastnického práva k pozemku v ČR

Předložená doktorská disertační práce o rozsahu 175 stran (včetně příloh) je členěna (včetně úvodu a závěru) do šestnácti kapitol, z nichž některé jsou dále děleny na podkapitoly. Vlastního textu práce je pak 162 stran, což po stránce rozsahové vyhovuje, neboť doktorand započal své studium v roce 2009 (tedy před rokem 2013) a vztahuje se tudíž na něj minimální předepsaný rozsah 150 stran. Členění a struktura práce jsou v zásadě systematické a logické. Práce podává dobrý přehled zvolené problematiky.

Doktorand dle mého názoru při práci s větším množstvím českých právních předpisů a literárních pramenů k věcné problematice, ale judikatury a dalších zdrojů prokázal solidní znalosti zkoumané látky i celkovou potřebnou orientaci, když si jako téma svojí doktorské disertační práce vybral jistě aktuální i teoreticky velmi náročnou problematiku, kterou veřejnoprávní omezení vlastnického práva k pozemku rozhodně představuje.

Za vlastní základ práce považuji v obecné rovině kapitoly 4., 5., 7. a 10. a v rovině speciální pak kapitoly 12 až 15. Ostatní části práce jsou spíše úvodem do problematiky či pojednávají o různých navazujících souvislostech. Jsou tedy svým způsobem někdy až trochu balastní či možná nadbytečné. Lze je však jako takové ještě akceptovat. V části speciální pak disertant na můj popud zpracoval přednostně důvody environmentální, a to nejen pro jejich závažnost a typičnost, ale i z důvodu vybraného oboru doktorského studia. Je zjevné, že se v omezeném rozsahu disertační práce nemohl zabývat všemi veřejnoprávními zákonnými omezeními. Větší rozsah kapitoly o vyvlastnění pak navazuje na téma jeho rigorózní práce, kterou zpracoval a obhájil v roce 2009 též na naší katedře.

Doktorand se jak v dílčích shrnutích, tak zejména v samotném závěru práce snaží i o některé vlastní úsudky, úvahy a návrhy z pohledu *de lege ferenda*. Práce je sice místy poněkud popisnou, ale cením si na druhé straně snahy o širší záběr a samostatnost v přístupu k bádání.

Ačkoliv mohou být některé závěry i zařazení některých kapitol poněkud diskutabilní, představuje práce jako celek poměrně dobré vyrovnaní se s velice

náročnou materií vztahu veřejného a soukromého práva v českém právním řádu, které se autorovi nakonec dle mého názoru poměrně podařilo. Vlastní téma by jistě vydalo i na práci habilitační.

Předložená doktorská disertační práce je po stránce právní, věcné, jazykové i grafické na průměrné - standardní úrovni. Celkově ji hodnotím jako v zásadě původní a vcelku zdařilé vědecké a odborné dílo, které splňuje základní požadavky plynoucí z právních předpisů na takováto díla na PF UK kladené. Doporučuji ji proto k ústní obhajobě.

Závěrem pak musím podotknout, že doktorand měl velmi ztíženou pozici při psaní své práce, zejména v posledním jednom až dvou letech, když mu již jeho školitel doc. JUDr. Jaroslav Drobník, CSc. pro zhoršený zdravotní stav nemohl práci konzultovat. Činil jsem tak proto dle svých možností sám jako garant oboru a vedoucí dotčené katedry.

V Praze dne 14. září 2017

Prof. JUDr. Milan DAMOHORSKÝ, DrSc.
v zastoupení školitele Doc. JUDr. Jaroslava DROBNÍKA, CSc.